

ALT, hvad ædlest Mod betvinger,
hvert et Skønheds Blomsterflor,
alt, hvad fint for Hjertet ringer,
alt, hvad stort og mægtigt klinger,
finder Form i Navnet MOR.

Edin Holme.

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE
SKANDINAVIENS STJERNE
GRUNDLAGT 1851.

Nr. 9.

1. Maj 1938

| 87 Aarg.

INDHOLD:

	SIDE
Mor af Edin Holme	129
Evangeliet af Matthias F. Cowley	131
Hvorfor tilhøre en Kirke af Marvin J. Ashton ..	132
Den skandinaviske Konference	133
Redaktionelt: Moders Dag	136
Den danske Missions Historie	137
Et venligt Ord	139
Fra Missionsmarken	140
Til Mor af Richard Nielsen	144

KOMMENDE ARTIKLER —

Den Danske Missions Historie

Et Kærlighedens Evangelium

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages
Hellige, udkommer den 1. og 15.
hver Maaned. Pris 25 Øre pr.
Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Evangeliet

— af Ældste Matthias F. Cowley. —

Hvad er Evangeliet? Apostlen Paulus sagde: »Thi jeg skammer mig ikke ved Evangeliet; thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver den, som tror.« (Rom. 1:16). Medens dette utvivlsomt er en fuldkommen Definition, vil det dog være nødvendigt for en bedre og mere fuldstændig Forstaaelse at belyse Paulus's Vidnesbyrd. I samme Brev siger han: »Thi deri aabenbares Guds Retfærdighed af Tro for Tro, som der er skrevet. Men den retfærdige skal leve af Tro.« (Vers 17). Dette viser tydeligt, at Tro er et af Evangeliets Principper. Og som Troen styrkes ved Efterlevelse af dens Forskrifter, vil Guds Retfærdighed aabenbares fra den ene Grad til den anden.

Paulus's Vidnesbyrd til Hebræerne er: »Men uden Tro er det umuligt at behage ham; thi den, som kommer frem for Gud, bør tro, at han er til, og at han bliver deres Belønner, som søge ham.« (Hebr. 11:6). Der kunde citeres flere Skriftsteder for afgørende at bevise, at Tro paa Gud og hans elskede Søns Forsoning er Evangeliets første Princip.

Efter Tro kommer Omvendelse. Daab til Syndernes Førladelse og Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave følger efter. Dette blev klart udtalt af Apostlen Peter paa Pinsefestens Dag som Svar paa den store Mængdes vitale Spørgsmaal: »I Mænd, Brødre! hvad skulle vi gøre?« (Ap. Gern. 2:37—39). Det er Evangeliets første Principper.

Det er af Betydning, at vi skænker Paulus's Ord alvorlig Opmærksomhed, »Evangeliet er Guds Kraft til Frelse«. Den samme Apostel sagde til Timotheus om dem, som har »Gudfrygtigheds Skin, men fornægter dens Kraft, vend dig bort fra saadanne«. Det er meget tydeligt af disse klare Skriftsteder, at Guds Kraft til at frelse Menneskenes Sjæle kommer ved Jesu Kristi Forsoning og Menneskets Lydighed til Evangeliets Love og Ordinancer. »Og der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulle blive frelste.« (Ap. Gern. 4:12).

De sidste Dages Profet Joseph Smith fremkom med denne Udtalelse: »Vi tror, at alle Mennesker vil blive frelst formedelst Kristi Forsoning ved Lydighed til Evangeliets Love og Ordinancer.« (Tredie Trosartikel). Disse Ordinancer maa udføres af Mænd med Myndighed, »kaldet af Gud, som Aaron var.« Menneskenes Lærdom og Visdom er aldrig Guds Kraft og kan aldrig blive det.

Hvorfor tilhøre en Kirke

af Ældste Marvin J Ashton.

Der var engang en god, midaldrende Mand, som ikke kunde se Nødvendigheden af eller Fordelene ved at tilhøre en Kirke. Paa Grund af hans noble Karakter og det smukke Liv, han levede, gjorde Medlemmer af forskellige kirkelige Retninger sig store Anstrengelser for at vinde hans Bevaagenhed og spurgte ham, om han ikke kunde tænke sig at overvære deres Møder. Men til Trods for Invitationerne og de mange Timer, han havde tilbragt sammen med sine religiøse Venner, kunde han stadig ikke se Værdien af at tilhøre en Kirke. Han satte Pris paa de kristne Lærdomme og praktiserede mange af dem i sit daglige Liv, men Kirkerne i sig selv øvede ingen Tiltrækningskraft paa ham. En Dag, da denne Mand — der var Murer af Profession — var paa Vej hjem fra Arbejde, passerede han tilfældigvis forbi en solid Murstensbygning, som netop var blevet fuldført. Da han ønskede at se nærmere paa Bygningen, bandede han sig Vej ind til den moderne Ejendom. Den var fuldkommen i hver Detalje. Alt det indvendige Arbejde var fuldkomment og gjorde sit til at gøre Bygningen moderne og solid i enhver Henseende.

Da han var færdig med Gennemgangen og skulde begive sig paa Vej hjem, snublede han over noget, som laa paa Fortovet. Da han saa nærmere efter, viste det sig at være en Sten, som ikke var blevet brugt ved Opførelsen af Ejendommen.

Den ensomme Mursten fik Manden til at tænke saaledes: Stenen var lige saa stærk og god som dem, der var blevet brugt til Bygningen; den var af samme Størrelse og Kvalitet og muligvis en lille Smule bedre end nogle i selve Bygningen; hvad vilde denne Stens Fremtid blive? Hvad godt gjorde den? Da han var Murer, forstod han, at dersom Murstenen skulde efterlades der alene, vilde den miste sin Styrke og Godhed.

Stenene, som dannede det udvendige af Bygningen, kunde vare for evigt, fordi de var rigtigt placerede. Hver enkelt understøttede de øvrige og gjorde paa denne Maade Bygningen solid og god — i Stand til at staa i Aarhundreder. Manden sammenlignede automatisk denne med en Kirke — en Institution, bygget og konstrueret for hele Menneskehedens Brug og Ophøjelse.

Den Slutning, han drog, da han den Aften gik hjem, var: »Jeg vil indtage min Plads i en »Bygning« — en af

stærke og gode »Mursten«, der alle hjælper med til at støtte hinanden. Jeg kan hjælpe med til at opbygge Guds Rige. Og det vil hjælpe og beskytte mig, medens jeg er beskæftiget med »at bygge«.

Den skandinaviske Konference

afholdt i Assembly Hall, Salt Lake City,

Søndag den 3. April, Eftermiddag Kl. 4:30.

Medlemmerne af det skandinaviske Præsidentskab, Brødre Theodore C. Bjørnn, Søren N. Jacobsen og Oscar V. Johansen var nærværende ved Mødet, samt Organisten og Sanglederen, Ældste Frøjsland, og af velkendte Brødre, som enten nu indtager præsiderende Stillinger i kirkelige Organisationer indenfor Kirkens Staver (Stifter) eller, som tidligere har virket som Missionærer, var følgende til Stede paa Taler-Forhøjningen: Andrew Jenson, kirkelig Historie-skriver, Gideon N. Hulterstrøm, C. A. Carlquist, Søren Rasmussen, Holger M. Larsen, Hugo D. E. Petersen, Milton H. Knudsen, Algot Johnson, Hyrum Straaberg, Isaac P. Thunnell, P. O. Peterson, Joseph L. Petersen, samt Talerne ved Mødet: Alma L. Petersen, som nylig hjemkom fra den danske Mission, hvor han havde indtaget Stillingen som Præsident over Missionen. Richard Osborn Jørgensen og Jesse A. Rasmussen, hjemvendte fra den norske Mission, samt Carl S. Fors og Dr. John A. Widtsøe af Apostlenes Kvorum.

Fremdeles var der mange forhenværende Missionærer i de skandinaviske Lande til Stede i Forsamlingen, henimod 800 Personer ialt.

Den skandinaviske Organisations Sekretær, Ældste H. C. Andersen, var til Stede og tog Referat for Protokolleringen.

Præsident Bjørnn ledede Mødet, som aabnedes med, at Forsamlingen sang: »Guds Aand som en Ild nu begynder at lue« og med Bøn af Ældste E. Petersen fra Mount Pleasant.

Gustaf Adolf Mandskor, et ypperligt uddannet skandinavisk Kor paa over tyve Medlemmer, sang: »Hör oss, Svea«. Miss Beatrice Davies akkompagnerede Koret paa Piano. Ældste Joseph Fernelius er Leder af Koret.

Præsident Bjørnn bød den tilstedeværende Forsamling af Skandinaver og de hjemvendte Missionærer velkommen.

Ældste Alma L. Petersen, hjemvendt Missionspræsident fra Danmark, var første Taler. Han bragte Hilsener fra den europæiske Missionspræsident, Richard R. Lyman, fra den ny danske Missionspræsident, Mark B. Garff og Hustru, fra Kirkens Medlemmer i Danmark. Det var en Glæde for ham at kunne meddele, at Kirkens Medlemmer i Danmark bestræbte sig for at efterleve Evangeliets Lærdomme i alle Enkeltheder. Nødvendigheden deraf blev fremsat af Missionærerne for enhver Person, som henvendte sig til dem om at blive optagne i Kirken ved Daab. Kirkens Missionærer blev nu som Regel hørte med Velvilje overalt i Danmark, og det forventedes, at ikke faa i en nær Fremtid vilde forene sig med Kirkens Folk ved Daab, som anordnet af Jesus Kristus. Der tiltrængtes flere Missionærer i Danmark. Ældste Petersen fremhævede, at det var den stærke, urokkelige Tro paa Gud og Jesus Kristus og paa Evangeliets sande, ved Aabenbaring givne Lærdomme, som det gjaldt om for Kirkens Medlemmer at være i Besiddelse af for at kunne modtage Evangeliets Velsignelser og bibringe vore Medmennesker evangelisk Kundskab.

Gustaf Adolf Mandskor sang: »Glorious for ever«.

Ældste Richard Osborn Jørgensen, lige hjemkommen fra sin Missionsvirksomhed i Norge, fremførte fra en lille »Bi-Historie«, hvorledes det gjaldt om, at Menneskene i Henseende til vore Sjæles Frelse rettede sig nøjagtig efter Jesu Kristi Evangeliums Forskrifter og vandrede paa den lige, om end snævre Sti, som førte til Guds Rige, men som, om end vi ikke erhvervede timelige Rigdomme ved at adlyde Guds Bud, dog stedse bibragte os aandelige Rigdomme, og hvad gavnede det os, om vi vandt den ganske Verden, men tog Skade paa vor Sjæl, som vi finder udtalt i et bibelsk Visdomsord af Jesus selv. (Markus, 8:36).

Mandskoret sang: »Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord«.

Ældste Carl S. Fors, den følgende Taler, undredes over, at et saa stort Antal af Skandinaver kunde komme til Stede til Mødet, eftersom der næsten ingen Emigranter kom her til nu, og ikke kunde komme, som Følge af De Forenede Staters Emigrationslove, for nærværende Tid. Han henpegede til, at formedelst Guds Aabenbaringer til Menneskene paa ny og Kristi frelsende Evangeliums Gengivelse til Menneskenes Børn i Renhed og Kraft gennem Profeten Joseph Smith og Præstedømmet indenfor Jesu Kristi Kirke af de Sidste Dages Hellige, var det aandelige Mørke, der havde hersket paa Jorden gennemtrængt af Himmellyset, og som i fordums Dage kunde Menneskene atter blive vejledte ved Profeter og Apostle, bemyndigede af Gud; og der var til-

visse ikke noget »overnaturligt« eller fantastisk heri. Ældste Fors paapegede ogsaa, at med Kristi Kirkes Genoprettelse blev andre hellige Skrifter end Bibelens publicerede til Menneskenes Oplysning, nemlig de hellige amerikanske Oldtids- og Fortids-Optegnelser, som findes i Mormons Bog. Han nedbad sluttelig Guds Velsignelse over de forsamlede og over alle Kirkens Folk.

Dr. John A. Wildtsoe af Apostlenes Kvorum, som til Forsamlingens Glæde var kommen til Stede ved Mødet, talte dernæst. Det glædede ham at høre fra Beretningerne, at Kirken gjorde Fremskridt i de skandinaviske Lande, og at Udsigterne til større Fremgang i den nære Fremtid var ret lyse. Han betonedede Vigtigheden af, at Missionærer og Kirkens Folk kunde bibringe Menneskene en klar Forstaaelse af Evangeliets Lærdomme. Det glædede ham, at ikke faa videnskabeligt uddannede Folk i Verden nu gav lyttende Øre til Evangeliets herlige Budskab og bemærkede Resultaterne, som Efterlevelsen af vore Lærdoms-Principper medførte. Han havde lige haft Brev fra Dr. Hindhede i Danmark, en dansk Læge, hvis videnskabelige Forskninger paa Ernærings-Omraadet har medført Reform indenfor Lægegerningen i Henseende til Anordning af Mad og Drikke for Patienter, o.s.v., og ikke alene i Danmark, men allevegne, hvor videnskabelige Undersøgelser og Kendsgerninger respekteres.

Ældste Widtsoe betonedede Vigtigheden af, at de skandinaviske Hellige søgte at komme i Besiddelse af alle de genealogiske Oplysninger vedrørende deres Slægtsforbindelser, som det var muligt for dem at komme i Besiddelse af. Han nævnte, at Kirkens præsiderende Biskopsraad for nærværende gør Henvendelse til Kirkens stedlige Autoriteter i Henseende til at finde Missionærer, som kan blive udsendte til de forskellige Lande, hvor et forøget Antal af Missionærer tiltrænges. Han nedbad Guds Velsignelse over de skandinaviske Hellige.

Gustaf Adolf Mandskor sang: »Open the gates of the temple«.

Ældste Jesse A. Rasmussen, der havde udført Missionsvirksomhed i Norge, omtalte nogle Missionserfaringer. Han bar sit Vidnesbyrd om, at Joseph Smith var Guds beskikkede Profet for Menneskeslægterne paa Jorden i vor Tidsalder, og at han rakte frem som en tilvisse stor Profet blandt Profeters og Apostlers Tal, som vi læser om i Bibelen.

Præsident Bjørnn takkede Forsamlingen for deres Nærværelse, og han takkede Mandskvartetten for deres velvillige Tilstedekomst, og takkede hver enkelt, som havde bi-

draget til det givne Programs Udførelse.

Ældste Hugo D. E. Petersen sluttede Mødet med Taksigelse.

Referat af *Niels F. Green.*

Redaktionelt

Moders Dag.

Atter staar vi ved Tærskelen til Moders Dag og ønsker at fejre den paa samme gode og traditionsrige Maade som de foregaaende Aar. Tanken om Moders Dag er vidunderlig smuk, fordi den faar os til at tænke paa et andet Menneske, faar os for en Stund til at glemme den altopslugende Egenkærlighed, som rider Menneskeheden som en Mare.

»Moders Navn er en himmelsk Lyd,« siger den store danske Salmedigter Grundtvig, og vel ingen anden Skabning er i Stand til at gøre saa meget for sine Børn, som en Moder. Hun kan udholde alt, taale alt, gøre alt for sit Barn, fordi den dyb og inderlig Kærlighed knytter de to sammen. Og dog er Barnet saa ofte i Stand til at glemme Moder; det har faaet Venner, Familie, bor maaske langt borte. Men denne ene Dag om Aaret burde vi skænke vor Moder en oprigtig og kærlig Tanke — hvad enten hun lever eller er gaaet til det hinsidige — og omsætte denne Tanke i Handling i Form af Kærlighedsgerninger.

»Moders Dag« er ved at blive Tradition, men dette kan medføre Fare for Tomhed og Hulhed; en Tradition maa ikke blive støvet, men skal bevare Livets Glans. Derfor maa vi ikke som en tom Gestus fejre Dagen, men af vort ganske Hjerte hengive os til den. Men denne ene Dag om Aaret skulde helst følges af alle Aarets øvrige Dage, saa at Moder virkelig maatte mærke og føle den Kærlighed, som kan varme Hjertet.

Vi ærer vore Mødre i Den danske Mission og beder, at Herren vil velsigne dem med en lys og lykkelig Fremtid.

O. B. W.

Rolighedens Tider er den farligste Forfølgelse for de Kristne.

Origenes.

Den danske Missions Historie.

(Fortsat)

Omtrent samtidig hørte han om et Skib, som skulde til New York med et Selskab af emigrerende Landmænd. Han opsøgte dem straks og fandt dem midlertidigt indlogeret i et Varehus, ventende paa, at Skibet skulde blive færdigt til Afgang. Disse Emigranter var en Del kendt med Skriften og havde — idet de var blevet trætte af deres Fædrelands Undertrykkelse og religiøse Intolerance — besluttet sig til at søge deres Lykke i Amerika. Ældste Forsgren prædikede Evangeliet for dem, og de tog med Glæde imod ham, hvorfor han ofte besøgte dem og instruerede dem angaaende det gængsne Evangeliums Principper. Den 6. August foreslog de at afholde et offentligt Møde i en Lund lidt udenfor Byen; og efter nogen Overvejelse bestemte han sig til at fremstaa offentligt og tage Følgerne deraf. Det var under disse Omstændigheder, at det første offentlige Sidste Dages Hellige Møde blev holdt i Sverige Tirsdag den 6. August 1850. Ældste Forsgren døbte hin Dag sytten Personer, som tilhørte Emigrantselskabet. Alt gik roligt og tilfredsstillende, og de Mennesker, der var blevet interesseret bad om et andet Møde, som blev afholdt den følgende Dag.

Onsdag den 7. August organiserede Ældste Forsgren de døbte i en Gren af Kirken og ordinerede to af dem til Ældster. Han ordinerede ogsaa nogle af dem til Lærere, administrerede Nadveren og gav alle Emigranterne Instruktioner med Hensyn til deres forestaaende Rejse og de dermed forbundne Forhold og Arrangementer. Han oplyste de ordinerede Ældster om, hvorledes de skulde døbe og give deres Medrejsende Haandpaalæggelse, hvis nogen af dem skulde ytre Ønske om at slutte sig til Kirken paa Rejsen eller senere hen.

Til det fastsatte Tidspunkt Kl. 6 for Mødets Afholdelse havde Rygtet om det første Møde trukket en uhyre Mængde baade fra Byen og Landet til det udpegede Sted. Blandt de tilstedeværende var en Del Præster og »Stadsfiskalen« (Politimesteren) tilligemed nogle af Politistyrken, parate til at gribe ind og bemægtige sig Ældste Forsgren. De gjorde imidlertid ikke Skridt til at arrestere ham, førend han var færdig med sin Tale, for Guds Kraft hvilede paa ham saavel som paa Tilhørerne. »Nogle græd, andre frydede sig, og næsten alle følte med Sikkerhed, at en Profet var kommet mellem dem.« Saa snart han var færdig med

at tale, kom Politimesteren og Præsterne frem for at arrestere ham. De var fulde af Vrede og kogte over af Kaseri. Frygtelige Trusler og Besværgelser blev slynget ud imod ham. Medens han blev eskorteret ind til Byen, fulgte den store Mængde efter, og senere stødte flere til. Da »Politimesteren« præsenterede« Fangen for Mængden som »Døbereren«, svang de deres Hatte og raabte med højje Raab: »Hurra for Profeten«.

Den følgende Dag (8. August) blev John E. Forsgren fremstillet for Politiets øverste Repræsentanter. De underkastede ham et indgaaende Forhør. Han svarede dem, som Aanden bød ham, indtil de blev saa forvirrede, at de ikke vidste, hvad de skulde gøre med ham.

Han blev dernæst fremstillet for Borgmesteren i Gefle, hvor alle de føromtalte Embedsmænd og Øvrighedspersoner var til Stede sammen med Præsterne og Politiet. Her bød der sig en anden Lejlighed for ham til at bære sit Vidnesbyrd om Sandheden, for medens de fortsatte med deres Beskyldninger om, hvad han havde sagt og gjort, redegjorde han for sine Udtalelser og bar sit Vidnesbyrd. Blandt andre Overtrædelser, han blev beskyldt for, var den at helbrede de syge. Den øverste blandt Præsterne sendte Bud efter Ældste Forsgrens Broder for at underkaste ham et Krydsforhør, da det blev anset for givet, at han stadig var meget syg. Men da Broderen kom, bevidnede han kækt og dristigt, at han var rask, og at han var blevet helbredet ved Guds Kraft gennem sin Broder. Lægen blev beordret til at mental-undersøge Broder Forsgren, da de mente, han skulde indlægges paa en Sindssygeanstalt; men Doktoren tilkendegav meget tydeligt, at han (John E. Forsgren) meget vel vidste, hvad han gjorde. Alt forøgede deres Forvirring. Ældste Forsgren var velklædt og havde amerikansk Pas. Dette, parret med hans dristige Ligegyldighed, fik dem til at betvivle det hensigtsmæssige i at fængsle ham. De blev til sidst enige om at sende ham til Stockholm med en Beretning om hans Færden i Gefle. Politimesteren foreslog, at Broder Forsgren som Straf for sin dristige Optræden skulde sendes til Stockholm i Jern, og Lænkerne blev ogsaa fremskaffet. Men efter yderligere Overvejelse blev Broder Forsgren sendt af Sted med følgende Beskrivelse paasat sit Pas, der var foreslaet af den øverste Præst:

„Indehaveren af dette Pas modtog det og fik det signeret den 3. August for Afrejse til Stockholm, men var ikke i Stand til at rejse dengang. Den nuværende amerikanske Konsul vil ikke tage sig af ham, og han er nu uden Beskyttelse. Indehaveren af Passet har i den sidste Tid forstyrret den offentlige Fred og Orden ved illoyal Forkyndelse til mange Hundrede Mennesker og har endog døbt flere

Personer i Nærheden af Kysten. For disse Lovovertrædelser vil han uopholdelig have at forlade Gefle inden Kl. 8 i Morgen tidlig til det ovennævnte Bestemmelsessted. — Gefle Landskansli — den 8. August 1850.“

Da Ældste Forsgren kom til Stockholm, blev han igen arresteret, da Politiet havde modtaget Rapporter fra Gefle om hans Gøren og Laden der, og han blev i tre paafølgende Dage underkastet Forhør, hvor han atter fik Lejlighed til at forklare Evangeliets Principper og bære Vidnesbyrd om dets Gengivelse til alle i Retssalen.

I hele denne Tid spredtes Rygtet om ham overalt i Byen, og der blev skrevet om ham i Aviserne. Myndighederne, der forgæves havde søgt at standse ham i at prædike, besluttede at sende ham tilbage til Amerika. Men da der ikke var noget Skib i Havnen, som de kunde sende ham med og den amerikanske Konsul ikke vilde tillade, at han fortsat holdtes fængslet, blev han sat paa fri Fod med strengt Paalæg om ikke at prædike mere. Men Aviserne skrev stadig om ham, og Folk fra alle Dele af Byen kom til ham; paa denne Maade fik han talrige Invitationer, besøgte mange Familier i deres Hjem og havde snart en Mængde Venner og Bekendte. Saaledes fortsatte han sit Arbejde i en Maanedstid, og mange begyndte at fatte Tro paa hans Vidnesbyrd.

(Fortsættes)

Et venligt Ord.

Et venligt Ord — det har vi alle undertiden længtes efter at høre. Vi har ventet. Maaske forgæves.

Vi — du og jeg — har haft det svært. Maaske har Arbejdsløshed og andre Sorger og Bekymringer tynget os. Vi har syntes, at Livet var saa trist og Fremtiden saa mørk. Vi har været paa Vej til at opgive Kampen. Vi har længtes efter et eneste lille, venligt Ord. En Opmuntring —, men vi har faaet Lov til at vente længe.

Saa er der kommet et venligt Ord fra nogen, som vi maaske knap nok kender. Straks veg Bekymringen fra os, og vi saa atter Livet, som det skal ses.

Et eneste lille, venligt Ord gør saa usigelig godt. Om vi blot vilde forstaa det og handle derefter. Et venligt Ord paa vor Færd gennem Livet kan gøre Underværker. Det kan faa et fortvivlet Medmenneske til at fatte nyt Mod,

det kan føre et vildfarent Menneske tilbage paa den rette Vej.

Men — og fremfor alt dette — et venligt og opmuntrende Ord, sagt i det rette Øjeblik, kan give dig og mig saa meget — et andet Menneskes Tro

Fra Missionsmarken.

AARHUS: Aarhus Grens Søndagsskole afholdt Fredag den 8. April en Ungdomsfest for 5 unge Piger, som har afsluttet deres Skolegang og udgaaet af Børneklasserne i Søndagsskolen. Festen lededes af H Raadgiver, Lauritz Bay, som bød Velkommen. Sang Nr. 11: „Nu lyder atter Jesu Bud“. Bøn af Missionær Edwin Jensen. Derefter blev Sang Nr. 16 „Der er Skønhed her paa Jord“ afsunget. Et Program blev udført. Forstander Rich. Nielsen holdt Indledningstalen, hvori han rettede en Tak til Børnene for deres Trofasthed mod Søndagsskolen og til Forældrene for den Tillid, de udviste ved at sende Børnene til Søndagsskolen, da de ikke var Medlemmer af Kirken. Derefter en Solosang „Der er noget i Luften“ sunget af Peter Olsen. Endvidere en Tale af Ældste Thorvald Jensen, som talte over et rent Ungdomsliv og paalagde de unge Piger aldrig at glemme de Lærdomme, som de havde erhvervet i Søndagsskolen. En Kvartet ved Doris Laier „Kom Hellige“ blev sunget. Som sidste Taler var Missionær Gordon P. Andersen, som talte om „Daab“. Derefter blev Sang Nr. 30 „Velsign, o, Gud, dit Folk“ afsunget. Bøn af Brd. Guldberg. Festen fortsattes derefter i Festsalen, hvor et smukt pyntet Chokoladebord stod dækket. Efter at Distriktspræsident Enoch Thorne havde indviet Bordet, holdt Br. Arthur W. Haun en festlig Tale for de unge Piger. Efter Talen fik Æresgæsterne overrakt en smuk Buket Blomster fra Hovedbestyrelsen i København. Fra Søndagsskolen fik de overrakt et Mindetelegram i fint indbunden Bind. Og fra Missionærerne var der ligeledes et Telegram til hver. De unge Piger blev derefter fotograferet. Festen forløb storartet og var besøgt af 75. Forstander Rich. Nielsen sluttede med Bøn. Der er fra de 5 unge Piger, Marie Jensen, Inga Laier, Ragna Holme, Irma Olin, Edith Rasmussen og deres Forældre rettet en hjertelig Tak til Hovedbestyrelsen i København for de smukke Blomster og den smukke Tanke, der laa bagved.

AARHUS: Den 10. Marts var Aarhus Grens Sangkor anmodet om at assistere ved D.G.T.O.'s Agitationsaften i Logebygningen i Rosenkrantzgade.

Formanden bød den tætpakkede Forsamling Velkommen, og Aarhus Grens Kor sang: „I Dag skinner Solen“. Lærer Ankjær talte opbyggende om Fredsarbejdet og Afholdsbevægelsen. Derpaa talte Hr. Einer Nielsen, I.O.G.T., om Afholdsbevægelsens Fremgang og Ungdommen. Koret sang: „Paa Bjergets høje Top, og „Se jeg staar ved Døren“. Koret sang pragtfuldt ledet af Dirigenten Thorvald Jensen og Organistinde Lilly Jensen. Derefter fulgte Jeppe Aakjær: „Stille Hjerter“, sunget af Br. Peter Olsen, der sang nydeligt. En Herrekvartet, Peter Olsen, Thorvald Jensen, Tage H. Møller og Erik Petersen sang: „Skumring“, „Good night Ladies“, samt „I mo'en æ de Mærkedsdaw“ og „On the Bulldogg“. Meget stemningsfuldt sang Br.

Thorvald Jensen: Skolemesterens Sang. En Herrekvartet: Thorvald Jensen, Peter Olsen, G. P. Andersen og Ray Shaw sang: „En Sommernat, med engelsk Tekst. Meget smukt sang en Dametrio: Lilly Jensen, Eli V. Nielsen og Grethe V. Nielsen: „Se op mod Stjernevrmlen“. Under endeløs Jubel opførte Richard Nielsen og Doris Laier en Sketch: „Hvorfor er Lykken saa lunefuld?“ forfattet af Richard Nielsen, bygget over Familien Hansen, med indlagte Jazzsange. Doris Laier spillede med Temperament og sprudlende Humør og Richard Nielsens tørre Lune og Mimik var uvurderlig. Som Rosinen i Pølseenden sluttede Korets Dirigent og Præsident: Thorvald Jensen og Peter Olsen med en Parodi af Jomfru vil de med i Skoven, iført vanvittige Kostymer og med sprudlende Humør høstede de et velfortjent Bifald og maatte give Da Capo. En vellykket Aften, der vil mindes af den store Forsamling. Efter Underholdningen blev der serveret gratis Sodavand til Koret. **En Deltager.**

ODENSE: Mandag den 11. April afholdtes Afskedsfest for Br. Aksel Mathiesen, som er kaldet til at være Missionær. Festen var arrangeret af den kv. Hjælpeforening i Odense, og følgende glimrende Program blev udført:

Efter de indledende Sange talte Missionspræsident Mark B. Garff om Betydningen af Missionsarbejdet, derefter blev der opført et kort Skuespil af den kv. Hjælpeforening: „Cornelia“, som blev glimrende spillet. Ældste Figat H. Breum læste derpaa en humoristisk Historie, hvorpaa en kort Sketch blev udført af Ungdomsforeningen. Derefter holdt Ældste Aksel Mathiesen en Afskedstale og takkede Odense Grens Medlemmer for deres Hjælp. Endvidere havde Søstrene i Odense lavet adskillige dejlige Madkurve, som Brødrene fik Lov til at købe og dele med den Søster, der havde lavet den. Dette viste sig at være en god Idé, og mange gode Madkurve blev solgt og nydt tilligemed Drikkevarer, som der var Anledning til at købe. Festen var vellykket og til Stede var ca. 43 Personer.

Odense Gren er glad ved og stolt over at kunne sende denne unge Mand ud paa Mission, og den nedbøder Herrens Velsignelse over ham og haaber, at han maa være til Velsignelse for de Mennesker, han kommer i Berøring med.

Den 15. April Kl. 1½ foretog de Unge i Odense Gren en Cykletur til Langesø. Cykler og Bagage blev anbragt i „Komigen“ Kro, hvorefter Eftermiddagen tilbragtes ved den smukt beliggende Langesø Sø, hvor der blev Anledning til en Del Fotografering og Morskab.

Efter at have beset en ved Søen højtliggende Kirke tog man tilbage til Kroen, hvor man spiste de medbragte Madpakker. Fornævnte Kro vil huskes af de Søstre og Brødre, som var i Odense til Ungdomstævnet 1937. Efter endt Spisning og Leg foregik Hjemturen, hvorefter Deltagerne skiltes med endnu et Minde om en, trods Vejret, vellykket Tur.

Distriktskonferencen i Odense begyndte Søndag den 10. April med Præstedoms møde Kl. 9. Præsident Mark B. Garff talte opbyggende til de tilstedeværende Brødre. Kl. 10 afholdtes Søndagsskolen under Ledelse af 1. Raadgiver Br. Jørgen Hansen, der blev udført et udmærket Program, hvori bl. a. blev givet 2½ Minuts Taler af Børnene, som ogsaa sang smukt. Præsident f. H. B., Br. Bregentoft talte til Søkende, og til Slut talte Præsident Mark B. Garff.

Kl. 2 forsattes Konferencen med Vidnesbyrdmøde, hvori først Kirkens Præsidentskab blev foreslaet og opholdt i deres Embeder, og hvorefter Søkende bar deres Vidnesbyrd.

Kl. 7½, afholdtes et stort offentligt Møde, følgende Program blev udført med Taler holdt af Br. Jørgen Christensen, Br. Bregentoft, fra København, Ældste Aksel Mathiesen, ind imellem en Solosang af Str. Eleonora Jørgensen, dernæst en Tale af afløste Missionær, Ældste Figat H. Breum og til Slut af Præsident Mark B. Garff. Salen var fyldt til alle Møderne og en god Aand var til Stede, saa at alle Søkende følte sig opbyggede og lykkelige.

KØBENHAVN: Tirsdag den 19. April 1938 fejrede Broder og Søster Einar Hansen deres Sølvbryllup. Parret er meget kendt indenfor Grenen og har taget aktiv Del i Kirkens Arbejde siden deres Indlemmelse i Kirken. Broder Hansen er Forstander for Søndagsskolen og Søster Hansen 1. Raadgiver i Den kvindelige Hjælpeforenings Bestyrelse. Vi ønsker dem en lys og lykkelig Fremtid.

AALBORG: Søndagsskolen i Aalborg afholdt Fredag den 25. Marts en ualmindelig vellykket Fest. Efter at Sangen „Vi glædes og frydes“ var afsunget og Bøn af Broder Jens Olsen, bød Søndagsskoleforstander Andreas Fristrup Velkommen. Der blev udført et udmærket Program bestaaende af Musik, Sang og Sketch, der høstede fortjent Bifald. Derefter serveredes forskellige Forfriskninger. Anden Afdeling af Programmet indlededes med et fortræffeligt Skuespil „Othello fra Provins“, der gjorde mægtig Lykke. De 130 Tilstedeværende følte sig vel betalt for det udførte Program, og paa samme Tid kom der et ganske pænt Overskud til Søndagsskolens Arbejde.

AALBORG: Ved en Forglemmelse er der ikke før nu blevet Plads til en Omtale af Missionærforeningens Fest i Aalborg.

Festen lededes af Ældste Holger A. Jørgensen, og Programmet var af saavel alvorlig som fornøjende Karakter, og de 100 Tilhørere gav deres anerkendende Bifald til Kende efter hvert Nummer.

Den kvindelige Hjælpeforening forestod Serveringen af Forfriskninger, og Festens økonomiske Udbytte var udmærket.

Alle de, der assisterede og de Tilstedeværende takkes for velvillig Støtte.

ESBJERG: Broder Christian Peter Frederiksen, født i Viborg den 19. Febr. 1881, og Præst i det Aaronske Præstedømme, døde af Hjertealmelse paa Kommunens Sygehus i Esbjerg den 9. April 1938 og blev begravet fra Kapellet i den nye Kirkegaard Langfredag Eftermiddag Kl. 13.

Hans efterladte Familie bestaar af seks Sønner, som allesammen bor i Esbjerg. Broder Frederiksen har været aktiv i det genealogiske Arbejde.

Foraarskonferencen i Esbjerg.

Konferencen i Esbjerg strakte sig over 1., 3. og 4. April og indlededes som sædvanlig med Afholdelsen af en stor Koncert under Ledelse af Ældste J. Newel Christensen og med Str. Käty Christensen som Organist. — Korets første Numre var: „Lover Gud med Jubelsang“ — „Der staar et Slot i Vesterled“ og „O, min Fader“; dernæst fulgte to skønne Violinumre udført af Ældste Edward Larsen: Chopins Nocturne, Opus 9, Nr. 2 og Nevins: Narcissus. Koret fortsatte med: „Se, jeg staar ved Døren“ — „For dig, oh Gud“ og „Jeg har læst om et underfuldt Rige“, i denne blev Sopransoloen smukt

udført ved Str. Birgitte Løvendahl. Den gode Missionærkvartet, som Esbjerg er saa heldig at have, og som bestaar af de 4 Ældster: L. Stens Christensen, J. Newel Christensen, Don A. Jensen og Edwin Shipp, gav to udmærkede Numre: „The holy hour“ og „Pandeka'er“. To yderst forskellige Numre, men begge lige godt og fint udført. Efter dette fulgte en Klaver-Duet ved J. Newel Christensen og Peder Olsen: „Opfordring til Dans“ og „An der schönen, blauen Donau“. Præsident Shipp præsenterede Dirigenten og Organisten for Forsamlingen og overbragte dem en yderst velfortjent Tak for det store Arbejde, de har nedlagt for Esbjergs Kor. Tiden blev derefter overgivet til Præs. Garff, der talte fængslende til de mange Søskende og Venner, der var forsamlede. Korets sidste Nr. var: „Vaagn op, I Sjæle“, „Esbjergsangen“ og „Carry on“. Koncerten var vellykket og udmærket i alle Retninger og lovede godt for Konferencens videre Forløb. Tilstede var 87 Venner og ca. 50 Søskende.

Søndag Fmd. Kl. 9 afholdtes der Præstedomsråd under Ledelse af Distriktspræs. Shipp. Og Præstedømmets Medlemmer modtog mange værdifulde og inspirerende Raad gennem dette Møde. — Søndagsskolen fulgte Kl. 10 og var ogsaa meget inspirerende for alle de, der var til Stede. De smaa Børn var villige og flinke baade til Sang og Tale, og mange Beviser paa Søndagsskolens Gavn og store Indflydelse paa Børn og Voksne blev givet under dette Møde.

Kl. 14 samledes Søskende og Venner atter for at overvære Fastemødet. Dette Mødes store Betydning og den Inspiration, der følger gennem de forskellige Søskenes ydmyge Vidnesbyrd kan ikke beskrives, men Guds Aand var i rigelig Maal tilstede. Fastemødet overværedes af 40 Søskende og 5 Venner.

Søndagens sidste Møde blev afholdt Kl. 19,30 under Distriktspræs. Shipp's Ledelse. Som under det tidligere Forløb af Konferencen var Guds Aand tilstede blandt Forsamlingen, og ingen gik fra Mødet uden at have modtaget noget, der kunde hjælpe dem frem her i Livet og frem i Arbejdet i Herrens Vingaard. Aftenens Talere var Ældste Stens Christensen, der talte over Emnet: „Den sande og levende Gud“. — Ældste E. Larsen holdt den anden Tale, derefter fulgte Distriktspræs. Shipp, der var blevet givet Emnet: „Hvad er Mormonismen?“ Den sidste Taler var Præsident Mark B. Garff, der som sædvanlig forstod at fængsle enhver Interesse.

Den kvindelige Hjælpeforening afholdt deres Bazar Mandag den 4. April. En udmærket og vellykket Bazar, der tjente Foreningen til Ros. Særlig bemærkelsesværdig ved Bazaren var Talen ved Str. Selma Pedersen: „Hvad bør den kv. Hj. være for Grenen?“ — Klavarsoloen ved Peder Olsen — Talen holdt af Str. Petrine Nielsen: „Hvad bør kristne Forældre lære deres Børn?“ — Den fine Missionskvartet, Præs. Garff's Tale og Br. Edward Larsens smukke Violinsolo. Efter Programmet blev der holdt en munter Auktion over de forskellige Haandarbejder og Gaver — og senere hen paa Aftenen blev der solgt Forfriskninger. Resten af Aftenen gik med Leg, og alle var muntre og i godt Humør.

Konferencen begyndte og endte godt. Esbjerg's Foraarskonference bragte mange gode og vidunderlige Raad og Formaninger til dem, der overværede de forskellige Møder, og opmuntrede Søskende og Venner.

Arbejde er en herlig Modgift mod Syndens Smitte. Det er Fader til mange Dyder ligesom Lediggang til alle Laster.

Baustain.

Til Mor.

Mor — hvor klinger det blødt — dit Navn,
 en Verden af Æmhed det bringer,
 du er for hver Sjæl den sikreste Havn,
 en Beskytter paa Kærligheds Vinger,
 du er for en vordende Ungdom stor
 den bedste, den kærligste Mor.

Mor — mine Tanker er hos dig i Dag,
 jeg føler dig tæt ved min Side,
 aah — husker du Mor — naar tilsammen vid sad
 og du talte om Englene blide,
 jeg føler mig hensat ved Barndommens Dør
 og nyder de Stunder som før.

Mor — kan du huske, du sagde til mig
 min Dreng vær ærlig i alt,
 da blir din Belønning paa Livets Vej
 i Form af Velsignelser talt,
 de Ord, lille Mor, jeg glemmer dem ej,
 de fører ad Sandhedens Vej.

Mor — jeg vil komme til dig som før,
 jeg vil dele med dig min Glæde,
 min Sorg, lille Mor, skal være en Dør,
 gennem hvilken jeg lutret maa træde,
 oh, lær mig at tilgive alt her paa Jord
 jeg ved du kan, lille Mor.

En Dag kun — blandt mange,
 Mors Dag blev den kaldet,
 en Mor, mange gange
 er i Tanker mig faldet,
 saa mange Minder
 der lokker og drage
 tilbage til Barndommens lyse Dage,
 gid hver Dag maa blive en Mors Dag for mig
 aah bare jeg dog kunde gengælde dig
 alt hvad du har givet mig — Kærlighed — Livet
 jeg elsker dig.

Richard Nielsen.